

กฎกระทรวง

กำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ
บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ
รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ ในขณะขับรถรับจ้าง คนขับรถยนต์สาธารณะต้องแต่งกายให้สะอาด สุภาพเรียบร้อย และรัดกุมด้วยเครื่องแต่งกาย ดังต่อไปนี้

- (๑) เสื้อเชิ้ตคอพับแขนยาวหรือแขนสั้น ไม่มีลวดลาย การสวมเสื้อให้สอดชายล่างของเสื้ออยู่ภายในกางเกง
- (๒) กางเกงขายาวสีเดียวกับเสื้อและไม่มีลวดลาย โดยสีกางเกงอาจจะเข้มกว่าสีเสื้อก็ได้
- (๓) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อ

(๔) ในกรณีที่จะสวมหมวกต้องเป็นหมวกทรงหม้อตาล สีเดียวกับสีเสื้อ

ข้อ ๓ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถยนต์บริการธุรกิจและรถยนต์บริการทัศนาจรต้องแต่งกายให้สะอาด สุภาพเรียบร้อยและรัดกุม ด้วยเครื่องแต่งกาย ดังต่อไปนี้

(๑) เสื้อเชิ้ตคอตั้งหรือคอพับ แขนยาวหรือแขนสั้น ไม่มีลวดลาย การสวมเสื้อให้สอดชายล่างของเสื้ออยู่ภายในกางเกง ยกเว้นเสื้อที่โดยสภาพไม่ต้องสอดชายล่างให้อยู่ภายในกางเกง

(๒) กางเกงขายาวสีเดียวกับเสื้อและไม่มีลวดลาย โดยสีกางเกงอาจจะเข้มกว่าสีเสื้อก็ได้

(๓) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อ

นอกจากเครื่องแต่งกายที่กำหนดตามวรรคหนึ่งแล้ว คนขับรถอาจแต่งกายตามแบบที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมการขนส่งทางบกก็ได้

ข้อ ๔ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องแต่งกายให้สะอาด สุภาพเรียบร้อย และรัดกุม ด้วยเครื่องแต่งกาย ดังต่อไปนี้

(๑) เสื้อแขนยาวหรือแขนสั้น การสวมเสื้อให้สอดชายล่างของเสื้ออยู่ภายในกางเกง ยกเว้นเสื้อที่โดยสภาพไม่ต้องสอดชายล่างให้อยู่ภายในกางเกง

(๒) เสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมตามที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด

(๓) กางเกงขายาวทรงสุภาพ

(๔) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อ

ข้อ ๕ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถยนต์สาธารณะต้องติดเครื่องหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและสกุลของผู้ขับรถยนต์เป็นภาษาไทย ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เซนติเมตร ตัวอักษรต้องเป็นแบบตัวพิมพ์ อ่านได้ง่าย โดยเย็บติดหรือปักไว้ที่อกเสื้อด้านซ้าย สีของตัวอักษรให้ตัดกับสีเสื้อ

(๒) เครื่องหมายตาม (๑) ต้องติดให้มองเห็นได้ชัดเจน มิให้มีสิ่งใดปิดบังไว้

ข้อ ๖ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถยนต์บริการธุรกิจและรถยนต์บริการทัศนาจรต้องติดเครื่องหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและสกุลของผู้สมัครเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เซนติเมตร ตัวอักษรต้องเป็นแบบตัวพิมพ์ อ่านได้ง่าย โดยขีดหรือปักไว้ที่อกเสื้อด้านซ้าย สีของตัวอักษรให้ตัดกับสีเสื้อ

(๒) เครื่องหมายตาม (๑) ต้องติดให้มองเห็นได้ชัดเจน มิให้มีสิ่งใดปิดบังไว้

ข้อ ๗ ในขณะที่สมัครรับจ้าง คนสมัครจรรยาบรรณต้องติดเครื่องหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและสกุลของผู้สมัครจรรยาบรรณเป็นภาษาไทย ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เซนติเมตร ตัวอักษรต้องเป็นแบบตัวพิมพ์ อ่านได้ง่าย โดยขีดหรือปักไว้ที่อกเสื้อด้านซ้ายของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม สีของตัวอักษรให้ตัดกับสีเสื้อ

(๒) ที่ด้านหลังเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม มีชื่อสถานที่รองรับคนโดยสารและหมายเลขประจำตัวคนสมัครตามที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด โดยแสดงที่ด้านหลังของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม

(๓) เครื่องหมายตาม (๑) และ (๒) ต้องติดให้มองเห็นได้ชัดเจน มิให้มีสิ่งใดปิดบังไว้

ข้อ ๘ ให้เจ้าของรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจรและรถจักรยานยนต์สาธารณะจัดทำประวัติคนสมัครตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ใดประสงค์จะขอรับบัตรประจำตัวคนสมัคร เพื่อสมัครรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ และรถยนต์บริการทัศนาจร ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตสมัครรถยนต์สาธารณะหรือใบอนุญาตสมัครสามล้อสาธารณะ หรือใบแทนใบอนุญาตสมัครดังกล่าว พร้อมด้วยภาพถ่าย

(๒) รูปถ่ายขนาด ๕ x ๖.๕ เซนติเมตร จำนวน ๓ รูป ซึ่งเป็นรูปถ่ายครึ่งตัวหน้าตรง ไม่สวมหมวกหรือแว่นตาสีเข้ม และไม่ใส่ผ้าคลุมใบหน้าหรือผ้าโพกศีรษะ เว้นแต่ผู้ซึ่งมีความจำเป็นตามศานา นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมของศาสนาของตน และถ่ายก่อนวันยื่นคำขอไม่เกินหกเดือน

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะใช้ใบอนุญาตเป็นผู้สมัครในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็กตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก เพื่อสมัครรถยนต์สาธารณะ

รถยนต์บริการธุรกิจ และรถยนต์บริการทัศนาจร ให้ยื่นคำขอรับบัตรประจำตัวคนขับรถตามแบบที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด พร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็กตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก หรือใบแทนใบอนุญาตขับรถดังกล่าว พร้อมด้วยภาพถ่าย

(๒) บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมด้วยภาพถ่าย

(๓) สำเนาทะเบียนบ้านหรือภาพถ่าย

(๔) รูปถ่ายตามที่กำหนดในข้อ ๕ (๒)

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับบัตรประจำตัวคนขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกประเภทนี้ ต้องยื่นคำขอตามสถานที่ที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับบัตรประจำตัวคนขับรถต้องผ่านการอบรมหรือทดสอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ บัตรประจำตัวคนขับรถให้เป็นไปตามแบบที่กรมการขนส่งทางบกกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๔ ให้คนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ และรถยนต์บริการทัศนาจรแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถ โดยใส่กรอบติดไว้ภายในรถด้านหน้าตอนบน และด้านหลังของพนักพิงที่นั่งตอนหน้า ในลักษณะที่ผู้โดยสารสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีให้มีสิ่งใดปิดบังไว้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ชัยนันทน์ เจริญศิริ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่กำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ และรถยนต์บริการทัศนาจร ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ประกอบกับมาตรา ๕ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ออกกฎกระทรวงกำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้